

podmorski čolni 12.000 brutto-register-ton ladjinega prostora.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Velik francoski podmorski čoln od avstro-ogrskega podmorskega čolna potopljen.

K.-B. Dunaj, 21. septembra. Od vojnega ministerstva (mornariški oddelek) se razglša:

Eden naših podmorskih čolnov je 20. septembra zgodaj zjutraj pred Kap Rodom (severno od Durazza) en velik francoski podmorski čoln s torpedom potopil. Razven drugega oficirja tega čolna, pomorskega lajtmanta Lapeyre, se ni zamoglo nikogar rešiti.

14.000 ton.

K.-B. Berlin, 21. septembra. V zavornem okoliščini okrog Anglije je bilo od naših podmorskih čolnov 14.000 brutto-register-ton potopljenih.

35.000 brutto-register-ton potopljenih.

W.-B. Berlin, 10. septembra. V Atlantskem oceanu potopili so naši podmorski čolni 35.000 brutto-register-ton. Za naše letalce namenjeni tovari so ostali, kakor se je moglo dognati, iz posebno dragocene blaga n. pr. premoga, volne, petroleja, lesa in živeža.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Politični utrinki.

Nemški cesar Viljem Avstro-ogrskim oficirjem.

Berlin, 23. septembra. Vojni poročevalec „Lokalanzeiger-ja“ javlja, da je držal cesar Viljem na avstro-ogrsko oficirje na zapadni fronti govor, v katerem je rekel: Vi, moji gospodje, ste došli z vašimi četami na zapadno fronto kakor zvesti tovariši in pomagači, ki ste nam hoteli priskočiti v teh težkih bojih, na pomoč, kakor smo se vam tudi mi prej enkrat kot zvesti tovariši in pomagači pridružili, da se borimo ob vaši strani z vami za našo skupno, pristo in močno nado. Tudi vi veste, da stojimo tukaj, mogoče pred hudimi boji in vi veste, koga imamo tukaj nasproti. V Ameriki padla je beseda, Amerikanci hočejo podariti Alzacijo-Loreno Francozom, katere si oni v boju sami niso mogli priboriti. Smatra se, da se hočejo napraviti veliki napori in tem velikim besedam naj bi torej dejstva sledila. Tudi vi bodete, ko bode enkrat bila ura, znali dati pravi odgovor na te drznosti.

Konec Koroščevega kraljevanja.

Budapest, 23. septembra. Po zadnjih poročilih tukajšnjih listov pride baje jugoslovansko vprašanje že v prihodnjih dneh do svoje odločitve. Zadnja audijenca ogrskega ministrskega predsednika stoji s to odločitvijo v zvezi, a še se ni dovedlo do zaključka, ker še se dosedaj ni dosegla edinost o odškodnini, katero bi imela prejeti Avstrija v slučaju ugodne rešitve jugoslovanskega vprašanja od strani Ogrske. V ogrskih krogih je splošno upanje, da se bode v najkrajšem času dosegel sporazum. Tudi merodajni krogi Avstrije so baje za to od Ogrske zahtevano rešitev, namreč pridružitve Bosne in Hercegovine k deželam ogrske krone in zveze Dalmacije s Hrvatsko. To bi bil torej konec Koroščevega kraljevanja in njegovega protidržavnega hujskajanja in rovarjenja.

Kako daleč so „prijatelji“ Italijani in Jugoslavlani.

„Reichspost“ priobčuje izveček iz članka, ki ga je prinesel „Corriere della Sera“ 3. septembra o razmerju med Lahi in Jugoslavlani. Tam najprej razlaga, zakaj treba zapeljati Jugoslavlane na odpad od Av-

stro-Ogrske; namreč zato, ker brez revolucije v monarhiji Italijani ne morejo doseči svojih vojnih ciljev. Dalje pa pravi: In če se revolucijoniranje ponesreči, kaj pa to škoduje nam? Ali mi kaj izgubimo? Nič, prav nič! Mi smo samo z bleketajočo idejo, kakoršna je onemu ljudstvu po godu, sleparili in smo to, kar je v jugoslovanskem gibanju upornega, izkoristili za svoje namene in cilje. Naj le „mlado ljudstvo“ zahteva, zase Istro, Trst, Gorico in Udine; to nas sicer boli in žali, ampak mi smo močni vsled svoje pogodbe z Anglijo in Francijo, močni smo po svojih ljudskih, zgodovinskih in vojaških pravicah, močni smo po svojem demokratičnem duhu in vsled politične dalekovidnosti, katero smo pokazali. Mi, ki štejeemo 40 milijonov, ki smo za entento silno krvaveli, bomo lahko ugnali brezmejno in smešno domišljavost. Mi bomo potem rekli: „Gospodje Jugoslavlani, tukaj se pričenejajo vaše pravice! Še letu! Proč roke od tuje lastnine! Tako bomo pa govorili lahko le tedaj, če najprej Avstrijo razbijemo, da nam ne bode stala nasproti monarhija, ampak razdeljene narodnosti.“ — „Reichspost“ pravi, da bi bilo treba razširiti ta članek v milijonih eksemplarov med Jugoslavlani. — Kaj pa poredče temu Tonček Korošec ter laskava tetka „Edinost“ in „Slovenec“ in drugi?

Rusi zapirajo Jugoslavlane.

Moskau, 21. septembra. Kakor poročajo „Izvestija“, je vlada sklenila prepisati vse v Rusiji živeče Jugoslavlane, Srbe, Hrvate in Slovence, ker so reakcionarji in nasprotujejo sovjetski vladi.

Nobenega upanja na mir.

Kakor je bilo sicer pričakovati, odgovorile so vse nam sovražne države na našo mirovno noto negativno in z zasmehovanjem. Kot prva odgovorila je Amerika, ki nam pravi, da nam je mogoče doseči mir, če sprejmemo vseh 14 od nje stavljenih točk, ki ne pomenjajo drugega, kakor uničenje Avstro-Ogrske in Nemčije. Za to noto so sledile druge in tudi z sličnim zasmehovanjem. Ali povedano jim bodi, da še biva v srcih osrednjih velesil vedno tista moč in enerzija, ki zamore in bode prekrizala vse peklenske nakane naših sovražnikov, ki bodo končno uvideli, da se narodi ne dajo kar meni nič tebi nič po volji Wilsona od zemlje pilniti. In zopet je treba vstrajati in potrpeti ter čakati ugodnejšega vetra.

Naš minister grof Burian o mirovni noti.

Grof Burian je rekel o mirovni noti sledeče: „Negativen odgovor na mojo noto me ni nikakor presenetil, ker drugačnega nisem pričakoval. Značilna je hitrost, s katero je odgovoril Wilson. Bržkone je hotel druge vlade prehiteti. V tem pa ne tiči ves pomen note. Ni namreč dvoma, da bo nota našla tudi svoj odmev v parlamentih. Čeprav sedaj ni uspeha, vendar ne bodem stopil s pota, na katerega sem krenil. Čez nekaj časa bomo predlog zopet ponovili, kadar bo ugodna prilika. Mislim, da bi bilo napačno roke križem držati in čakati.“

Rumunija se pripravlja na novo vojno.

„Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ poroča: V Rumuniji se spletari zopet na to, da se Rumunija pridruži zopet ententi in napove vojno osrednjim velesilam. Marghilomanova vlada nosi z ozirom na te spletke veliko odgovornost. Osrednje velesile pazno zasledujejo ta razvoj in jih ni mogoče presenetiti. Njih koristijo so popolnoma enake. Mir, ki si ga je zagotovila avstro-ogrška monarhija v Bukarešti, je v nevarnosti, kakor tudi nadvlada Bolgarije na Balkanu.

„Zmanjšanje denarne vrednosti“ — Tvoja lastna krivda!

Mi vsi obžalujemo z vsakim dnevom vedno bolj naraščajočo draginjo. Kar smo pred vojno za 1 krono dobili, za to moramo plačati danes 5, da 10 kron in še več, in povišanje cen vseh predmetov še vedno narašča, tako, da se danes vsakdo v skrbeh vpraša: „Kako pa bode to končalo?“ „Denar nima popolnoma nobene vrednosti več“, pravijo ljudje in imajo v gotovem oziru tudi prav. Naš denar, naši bankovci so se močno razvredili in to zmanjšanje denarne vrednosti še vedno narašča, kakor je med drugim razvidno iz grozljivo neprijetnega povišanja kurza inozemske denarne v razmeri k avstrijski denarni vrednosti.

Kdo pa je največ kriv tega zmanjšanja vrednosti naših bankovcev? — Ti sam!

Od kod pa izvira „zmanjšanje denarne vrednosti“? Izvira iz tega, ker je morala država, ki potrebuje za vojno mnogo, mnogo denarja najeti posojila papirne rente, kateri bankovci pa niso kriti z zlatom in srebrom.

Kako pa se lahko tega zabranimo?

Zelo lahko: S tem, da vsak državljan svoj denar, ki ga nemudoma zopet ne rabi, naloži takoj v šparkase.

To bi imelo več prednosti:

1. Dobimo od dneva vloge za svoj denar obresti.

2. Dokler držiš tvoj denar shranjen doma v omari, ali domači blagajni, nisi nikdar varen pred požarom ali pa vlomi, ki so sicer danes na dnevnem redu; potem nimaš nič od tega.

3. Če imaš denar v roki, ga večkrat po tratiš. Vloga denarja v šparkasah pa ti resnično pomaga štediti.

4. In to se posebno ozira na ta slučaj, ker ti z vloge tvojega denarja omogošiš šparkasam in denarnim zavodom, da ga državi lože na razpologo dajo, nakar ona ni primorana svojih potrebščin kriti z zopetno izdajo novih bankovcev.

Temu nasprotno pa se mora žalibog opazovati, da mnogi ljudje, posebno taki, ki prej z denarjem v obče niso imeli mnogo za opraviti, marveč so si ga še le sedaj v vojni pridobili, predvsem kmetovalci, svojih bankovcev ne naložijo plodonosno v denarne zavode, ampak strahopetno večkrat pomembne svote brezkoristno doma držijo. Z pomnisi torej: Vsak bankovec, ki ga brez nujne potrebe doma držiš, zmanjša vrednost našega denarja, torej tudi tvojega lastnega denarja in poviša „draginjo“, čez katero ti tudi toliko tožiš.

Kadartorej sprejmeš, ali kadar imaš večjo svoto denarja skupaj, ne zamudi trenutka, položi ga v kak denarni zavod, ki je Tebi najbližji ali do katerega imaš večje zaupanje. Tako se postaviš v bran proti „zmanjšanju denarne vrednosti.“

Sedaj pa pride tvoj znani „pa“, tvoji ugovori:

1. „Pa“, praviš ti, „jaz vendar ne morem hiteti vsak trenutek v šparkaso, zamudim s tem dosti časa.“ Če je to tako, piši tvoji šparkasi, naj ti ona pošlje poštne položnice, s katerimi lahko na pošti znesek brez stroškov položiš, na katero zapišeš tudi številko in ime tvoje hranilne knjižice. Kadar se podaš enkrat zopet v šparkaso, takrat vzami tvojo položno knjižico seboj in si daj v isto vpisati zneske, ki si jih bil že prej poslal po pošti. Kmetovalec pa ima priložnost, položiti svoj denar vsako nedeljo v „raifeisenovko.“

2. „Pa“, pravi drugi, „če se podam pogostoma v šparkaso, opazijo drugi, da imam dobre dohodek.“ Ker pa denarja nisi ukradel, se ti ni potreba sramovati poštenih dohodkov, katere lahko neovirano naložiš. Saj ta-

 Zahtevajte „Štajerca“

koj vsi sosedi in znanci vejo, če imaš dobre dohodke ali ne.

3. „Pa“, pravi posebno previden, „končno zvejo davčni uradi za moje dohodke in bi me pošteno pritegnili.“ Tudi ta ugovor ni stanovitven, ker je najboljši, da se javno prizna, koliko dohodkov se ima, ker se pri tem proti čezmerni davčni obremenitvi lažje rekurira, in tudi ni res, da bi davčni uradi od denarnih zavodov zvedeli višino tvojih vlog. Prvič se drže banke strogo uradne tajnosti in vseh njenih poslih in drugič lahko položi vsak svoj denar na katero koli si ime, ali besedo, tako, da tudi denarni zavod ne ve, kdo da je pravi položitelj, kateremu ta ali ona vloga spada.

4. Drugi „pa“ se glasi: „Če pa potrebujem nujno denarja, mi ga ni mogoče tako hitro dobiti.“ Ne, to ni tako obsirno, kakor si ta misli. Za večje izdatke tako že prej znaš. Za te pa lahko tvoj denar vsak dan osebno prejmeš ali pa si ga pustiš poslati po pošti, ali pa če si kmetovalec, ga lahko dvigneš vsako nedeljo iz tvoje „raifeisenovke.“ Kdor ima sicer večji denarni promet, stori najboljše, da ga razvija kakor največ mogoče s pošto hranilnico, ali kako banko, brez da vzame gotovino v roko.

5. Ljudje, ki imajo dovolj denarja, menijo tudi: „Kaj, radi teh par kronic obresti se pač ne izplača izpostaviti se takim okoliščinam z vlogom in dviganjem.“ Storjeno, dragi prijatelj, danes imaš mogoče dobre dohodke in mnogo imovine. Pa le počakaj, morda pride tudi čas, ko bodeš imel malo dohodkov in mnogo davkov in stroškov; potem boš zopet o vsaki „desetici“ vesel, ki boš jo brez truda zaslužil z obrestmi vlog.

6. Mogoče pa še prideš z najtežjim „pa“, namreč: „Ali je denar v bankah in šparkasah vendar na varnem? Dragi prijatelj, saj imaš več denarnih zavodov in lahko si tvoj denar tam položiš, kjer ga po tvoji vesti smatraš za najbolj varnega; in končno je danes v najmanjši hranilnici tvoj denar tisočkrat varnejši, kakor v tvoji miznici ali tvoji omari. Če pa še imaš pol tucata tvojih „pa“ na razpolago, je ravno tako lahko vsem oporeči.

Torej: Vsaka, ne zopet takoj za izdajo določena denarna svota spada v denarni zavod („raifeisenovke“, šparkase, pošto hranilnico, banke)! S tem ne koristiš le samemu sebi, ampak tudi državi in se postaviš uspešno v bran proti „zmanjšanju denarne vrednosti.“

Manfred grof Clary

c. kr. namestnik

Dr. Leopold Schuster Dr. Michael Napotnik

knezoškof graški

knezoškof lavantinski

Edmund grof Attems

deželni glavar.

Pred ustanovitvo Velike Hrvatske?

B u d i m p e š t a. Listi poročajo o Weckerlejevi avdijenci. Soglasno poročajo, da je šlo za jugoslovansko vprašanje, akoravno se to sedaj ni popolnoma rešilo, Hrvaška kriza se bo rešila tako, da pojde ban Mihalovič. O tem, da bi bila Weckerlejeva avdijenca v zvezi s kritičnim preobratom ogrske notranje politike, ni v ogrskih političnih krogih ničesar znanega. — Budimpešta, 23. septembra. Kakor javljajo današnji jutranji listi, bo padla odločitev zastran Bosne v najkrajšem času. Zadnja avdijenca Weckerlejeva je s to odločitvijo v zvezi. Odločitev se je doslej zavlekla zato, ker si na Dunaju in v Budimpešti niso bili edini zastran rekompenciacij, katere naj bi dobila Avstrija. Upajo pa, da se bodo tudi avstrijski krogi prijazni z mislijo, da se Bosna priklopi k Ogrski, če dobi Hrvaška Dalmacijo. — Skupni finančni minister dr. Spitzmüller se je včeraj vrnil iz Budimpešte na Dunaj ter je bil od cesarja sprejet v avdijenci. Domneva se, da je bil v tej avdijenci tudi razgovor o jugoslovanskem vprašanju. — Grof Tisza se je vrnil s svojega potovanja po Hrvaški, Slavoniji, Bosni in Hercegovini. O svojem bivanju v Bosni in Hercegovini se je z vodilnimi politiki vseh strank tudi s takimi, s katerimi prej ni imel nobenega stika in je med njimi in njem bil velik prepad. Izprašal jih je v prvi vrsti, kako je njihovo mnenje o razširanju jugoslovanskega gibanja in kako ga omejit, v drugi vrsti pa, kako si mislijo rešitev jugoslovanskega vprašanja. Izkazalo se je, da so politiki Bosne in Hercegovine različnega mnenja: pristaši hrvaško-srbske koalicije in srbski politiki so za priklopitev Bosne in Hercegovine Hrvaški, pristaša takozvanega „hrvaškega kurza“ pa samo pod tem pogo-

jem, da se istočasno tudi v Bosni in Hercegovini uvede „hrvaški kurz“, v nasprotnem slučaju bi pa raje videli, da prideta Bosna in Hercegovina k Ogrski, ker bi se sicer na Hrvaškem dosedanj „srbsko-hrvaški kurz“ še bolj okreplil. Grof Tisza se je informiral tudi o učinku, ki ga je imela agitacija avstrijskih jugoslovancev v Hrvaški, Bosni in Hercegovini. Pri tem je Tisza uvidel, da hrvaški politiki teh dežela skupno politiko z avstrijskimi jugoslovanci v pretežni večini odklanjajo. Grof Tisza je iskal stika tudi z ljudstvom in spoznal tozadevno mišljenje ljudstva. Večino pota je prevozil z avtomobilom. **Jugoslovanska agitacija se je v mnogih krajih popolnoma ponesrečila.** Grof Tisza bo povedal svoje informacije cesarju. Pričakujejo, da bode poročilo grola Tisze vplivalo na odločitev vladarja glede jugoslovanskega vprašanja. — Iz Budimpešte smo prejeli: V političnih krogih je v ospredju tale rešitev jugoslovanskega vprašanja: Bosna, Hercegovina, Dalmacija se združijo s Hrvaško in Slavonijo, tako, da nastane **Velika Hrvatska.** Na čelu Velike Hrvatske bi bil avstrijski nadvojvoda.

Cene kmetijskih pridelkov.

Kar tu poročam, bode vsem kmetovalcem svarilo, da so pri cenitvi blaga napram tujim kupcem previdni in naj nikakor ne prekoračujejo zakonito predpisanih najvišjih cen, če se jim tudi prenizke dozdevajo. Višjih cen ne sprejemite, če se tudi prostovoljno ponujajo. Kakšni nevarnosti so v tem slučaju izpostavljeni, naj pojasni ta spis.

Dne 13. avgusta t. l. je imel odbor za preskušavanje cen v Gradcu v mestni hiši sejo, h kateri so bili povabljeni tudi zastopniki osrednjega odbora in podružnic c. kr. kmetijske družbe. Zborovanje je bilo zelo dobro obiskano in se je posvetovalo o cenah za sveže zelje in repo. Skoraj soglasno se je smatralo 45 vinarjev za 1 kg svežega zelja in 20 vinarjev za 1 kg strniščne repe za primerno ceno.

Množina zelja, ki ga bo mogoče letos dobiti na Štajerskem, se je cenila na 300 do 400 vagonov, za napravo kisle repe se je vzelo 50%, za zelje 65%, pridelovalni stroški za 1 kg kislega zelja so se računili na 50 vinarjev, tako, da bi prišel 1 kg kislega zelja okroglo na K 120.

Po rešitvi tega predmeta lotil se je predsednik vpračanja o cenah za jajca in se je odločno izrazil, da bo deloval z vsemi dopustnimi in sicer najstrožjimi sredstvi proti trajnemu naraščanju jajčnih cen. Povdarjal je, da se zahteva za jajce ena krona in še več in da je to nedopustno in kaznjivo. Določila naj bi se torej primerna cena in predlagalo se je 40 vinarjev. Zastopnik podružnice v Ilcu, ki ima sam 200 kur, je trdil da je to primerna cena. Podpisani je kot zastopnik osrednjega odbora temu ugovarjal, opozarjajoč, da so se vse potrebne stvari podražile, tudi rokodelci in težaki so postali dražji in da je torej 40 vinarjev prenizka cena. Preje je stala srajca 2 do 3 K, a zdaj stane 90 K, in v tem ali še višjem razmerju se je tudi drugo podražilo. Če se ravnamo po tem vzgledu, morali bi dati pri ceni 40 vin. za srajco 225 jajc, dočim smo dobili pred vojno za 20 do 30 jajc dosti boljšo srajco nego zdaj.

Opozarjalo se je tudi na visoko jajčno redilnost in naglašalo, da bodejo kmetovalci pri tako nizki ceni rajši jajca sami porabili nego bi jih prodajali.

Ugovor ni imel uspeha. Soglasno z zastopniki porabljalcev in „razsodnega“ zastopnika kmetijske podružnice Ilc, na katerega se je predsednik posebno upiral; se je preskuševalnica izjavila, da je 40 vinarjev za jajce, primerna cena in pozval se je zastopnik urada za nadziranje živil pri c. kr. namestništvu strogo paziti, da se prekoračanja te cene naznanijo in strogo kaznujejo.

Kmetovalci, zdaj pa poslušajte, kako se krivci lovijo. Urad za nadziranje živil ima nalogo, da razpošilja kupce, ki naj nakupijo pri kmetih jajc po vsaki ceni. Ako ne zahteva kmet nobene cene in ne da jajc, naj mu ponudijo nakupci višje cene in sicer toliko, da je kmet voljen prodati. Ako je pa kmet po višji ceni, ki se mu je prostovoljno ponudila, jajca prodal, ako je torej dobil za eno jajce več nego 40 vinarjev, potem se naznani in strogo kaznuje.

Nikakor ne zagovarjamo žalibog neredkih navijalcev cen med kmeti — zlasti v graški okolici — obsojamo strogo takšne ljudi, ki delajo sramoto celo stanu, in tako hočem ožigosati nekega nesramnika, o katerem mi je pripovedal občinski predstojnik neke okoliške občine in prepričan sem, da kakor ta občinski predstojnik tako obsojajo tudi vsi pošteni kmetovalci takšnega človeka. K temu možu je prišla uboga, sestrana žena, mati trojih otrok, njen mož je izidihnil na bojišču. Priplesla je velik namizni prt in nov brisač ter je prosila za to živil. Dobila je staro kokoš in po dolgi prošnji še nedoraslega kunca. Za liter mleka, ki ga je še dobila, morala je posebej plačati 80 vinarjev.

Takšni krivoloki sramotijo častno ime „kmetovalec“, s temi ne moramo imeti nobenih stikov. Kakor pa obsojamo takšne brezvestne ljudi, moramo tudi obsojati način, po katerem se lovijo žrtve, kakoršnega je določil predsednik odbora za preskušavanje živil. Zato svarimo: Kmetovalci, bodite previdni, ne jemljite previsokih cen, če se vam tudi prostovoljno ponujajo, kajti to vteguje bifi past in poguba!

Regula.

Tedenski pregled.

Štajerske vesti.

Hujskanje učiteljstva proti nemščini. „Slov. Narod“ objavil je članek, v katerem pravi, da so se nekateri stariši ptujске okolice obrnili do učiteljev svojih otrok in jih poprosili za dober nasvet, ter jih povprašali, če bi ne bilo dobro, poslati svoje otroke v nemške šole, češ, da jim bode bodočnost z znanjem nemškega jezika bolj olajšana. Ali glejte, kaj se je zgodilo. Na mesto, da bi dajali učitelji tem starišem v tem oziru dobre nasvete, zagnali so nekateri od Koroškevega jugoslovanskega duha nadahnjeni hujskajoči učitelji ptujskega okraja celi vrišč proti tem starišem, češ, kako se sploh prediznejo kaj takega vpraševati, ker slovenski otrok vendar spada le v slovenske šole in da bode nemščina tako skoraj konca. Ti podli zlobneži torej v svoji nacionalni pijanosti in v svojem sovražstvu do vsega kar je nemškega naši mladini niti tega, za bodočnost vsakega človeka tako potrebnega jezika ne privoščijo? Ali tukaj se mora enkrat za vselej red napraviti. Ker pa vemo, na katerem mestu zadbimo za užaljene stariše zaščedenje in za te nesramne učitelje naše mladine pošteno kaznen, prosimo dotičnike, naj nam vse tiste učitelje, kateri so se na enak in sličem način izrazili, javijo, da jih primemo za ušesa in popeljemo pred sodni stol, kajti kaj takega si za prihodnje ne bomo pustili več reči. — Zvedeli smo tudi, da zbada naš list „Štajerca“ nekatere naših učiteljev prav presneto v oči. Prav posebno se zaganja v njega in njegovega urednika znani učitelj ptujске slovenske šole, Šerona, ki celo pri neki gostiji svoji zagriženi duši ni mogel dati duška in je tebebal na vse pretege po pravem jugoslovanskem vzoru po našem že takrat pokojnemu uredniku Linhartu. Ali sramota je padla na njega samega, ker je takrat pred vsemi gosti očitno pokazal svoj značaj prav nizke kulture. Kadar mu zopet šinejo v glavo vroči napadalni duhovi do „Štajerca“, mu svetujemo, naj si dene na glavo prav mrzle obkladke in naj se poda v minoritske cerkev in si tam zapoje tisti znani psalm: „Reši me, o Gospod, skušnjav obrekovanja...“

Kmetje, posestniki, pozor! Mnogokrat se pripeti, da doleti enega ali drugaga posestnika nesreča požara. Žrtev plamena postane v največ slučajih stanovalna hiša z gospodarskim poslopjem in vsemi zalogami vred ter pogostoma še tudi živina. Ker pa je danes večina kmetov in posestnikov zelo nizko zavarovana, trpé oni vsled tega ogromno škodo in mnogi pridejo celo na beraško palico. Nikdo sicer ne ve, kje in kedaj da človeka nesreča doleti, zato polagamo vsem taistim, ki še svoje zavarovalnine proti požaru in drugim nezgodam niso zvišali, naj isto iz lastnega interesa nemudoma store, kajti danes ne živimo več v časih enega življenja in vsak predmet se je več kakor pet do desetkrat zvišal, tako, da nizke zavarovalne premije danes niti ene desetine povzročene škode ne krijejo. Ne štedite torej pri zavarovanju z vinarjem, kajti ta vinar, ki ga pri tem pripravite, vas oskoduje lahko v slučaju nezgod za tisoče kron.

Iz vinorodnih krajev se nam poroča: Blagodejni solnčni žarki so po ugodu naših želj. Čeravno so se nam prikazali pozno, vendar pripomorejo vsaj nekaj k izboljšanju itak slabo obetajoče trgovine. Ker žalibog nismo imeli proti oidiju žvepla na razpolago, je vsled tega grozdje zelo trpelo. Svetujemo torej vinogradnikom, naj one grozdje, katero je poškodovano in vsled gnilobe hira, podbirajo. Ker pa je razlika velika in mnogo vreme ugodno, bi svetovali, da bi se z splošno trgovinjo še kakor najdalje čakalo, da bode potem ta ostala še nam kapljica boljša. — Ker pa radi pomanjkanja žvepla trpimo letos veliko škodo, apeliramo na vlado, naj vendar za prihodnje leto pravočasno preskr-

Zahtevajte „Štajerca.“